

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg mener ikke at burde udtale mig om det konkrete ligningsmæssige spørgsmål.

Spm. nr. S 1296

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/6 87) af:

Thoft (SF):

Kan ministeren oplyse, hvilken skattebesparelse der er tale om, såfremt en skatteyder låner 30 mill. kr. den 31. december 1986 på en 180 dages sigtveksel, forudbetaler ½ års rente på 12 pct. p.a. og derefter indsætter låneprovenuet på aftalekonto i samme pengeinstitut med en tilsvarende forrentning, og hvilken besparelse den pågældende skatteyder kan opnå i renteaftgiften?»

Begrundelse

I et alarmerende brev fra den samlede ligningskommission i Egvad Kommune i Vestjylland er beskrevet en type lånearrangement med forudbetalte renter, som i særlig grad begunstiges af såvel skattereformen som kartoffelkurens renteaftgift. Ved at optage lån i 1986 med forudbetalte renter til 30. juni 1987 opnås en skattebesparelse i 1986 på 73 pct. af rentebetalingen. Derefter indsættes låneprovenuet på aftalekonto med tilsvarende forrentning og tilsvarende forfaldsdato som lånet. Men renteindtægten bliver i 1987 kun beskattet med 56 pct., og samtidig slipper skatteyderen for den 20 pct. renteaftgift, der blev gennemført af regeringen og de Radikale i efteråret 1986. Herudover udskydes skatten i ét år.

I henvendelsen fra ligningskommissionen omtales som eksempel et lån af størrelsesordenen 30 mill. kr. Og så siger det sig selv, at der er tale om en betydelig skattebesparelse.

Ligningskommissionen anfører, at denne type arrangementer forekommer i stort antal.

Jeg har tidligere rejst dette problem over for ministeren, dels i forbindelse med skatteudvalgets behandling af skattereformen, dels senere, da et par pengeinstitutter markedsførte denne fidus i en reklamekampagne. Ministeren har hidtil afvist, at der kunne foreligge et problem, og har nøjedes med at indskærpe over for pengeinstitutterne, at de ikke måtte markedsføre finansielle transaktioner, der er skattemæssigt motiveret. Men det er naturligvis ikke nok at sige »fy« til

finansverdenen. Pengeinstitutterne har da også over en bred front blæst på advarslen, og resten har måttet følge med af konkurrencemæssige hensyn. Som jeg skrev i en tidligere begrundelse, breder sådanne skattefiduser sig som en pest.

På denne baggrund ønsker jeg at få belyst væksten i de forudbetalte lånearrangementer, således at Folketinget kan få belyst, i hvilket omfang ministeren har vildledt Folketinget ved at hævde, at denne skattefidus ikke var noget problem.

Svar (26/6 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Under den anførte forudsætning om, at ind- og udlånsrenten er den samme – hvilket nok sjældent er tilfældet – vil skattebesparelsen være bestemt af forskellen i skattesatserne for renteudgifter i 1986 og renteindtægter i 1987. Afhængig af skatteyderens indkomstforhold, og i hvilket omfang kapitalindkomst indgår i skattereformens overgangsordning, kan forskellen maksimalt udgøre 22 procentpoint, nemlig forskellen mellem ca. 73 pct. i 1986 og ca. 51 pct. i 1987. Med renteindtægter/udgifter på 1,8 mill. kr. vil den maksimale skattebesparelse udgøre knap 400.000 kr.

Det må understreges, at det er ganske enkelte skatteydere, der har indkomstforhold, der muliggør den skitserede maksimale fordel af arrangementet. Den maksimale fordel opnås, når skatteyderen i 1986 har en skattepligtig indkomst før fradrag af de forudbetalte renter på mere end 2 mill. kr., samtidig med at vedkommende i 1987 har renteudgifter, der mindst modsvarer renteindtægten på aftalekontoen, dvs. mindst renteudgifter på 1,8 mill. kr. Det må samtidig erindres, at der er tale om et engangstilfælde i forbindelse med gennemførelsen af skattereformen og ikke en permanent skattearbitragemulighed.

I det skitserede arrangement er der tale om renteindtægter på 1,8 mill. kr. i 1987, der efter lov om afgift af renter af forbrugslån vil kunne modregnes i eventuelle afgiftspligtige renteudgifter. Skatteyderen vil således med stor sandsynlighed kunne undgå at betale renteaftgift for 1987. Da renteudgifter i forbindelse med erhverv og til køb af fast ejendom ikke er afgiftspligtige, må det antages, at det er de færreste skatteydere, der bare tilnærmelsesvis kan udnytte hele beløbet på